

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf. 416/2013/24. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2014. évi június hó 19. napján és június hó 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és **2014. évi június hó 25. napján** kihirdette a következő

Ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. május hó 16. napján kihirdetett 11.B.126/2010/127. számú ítéletét I. r., II. r., V. r. és VI. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja.**

V. r. vádlott egészséget veszélyeztető cselekményeit egységesen a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem büntettének **minősíti.**

V. r. vádlott szabadságvesztés büntetését - a halmazat mellőzésével - 2 (kettő) év börtönre **enyhíti**, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését, a fele rész végrehajtásának felfüggesztését és a feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy végrehajtása elrendelése esetén rendeli beszámítani az előzetes fogvatartásban töltött időt és a büntetés kétharmad részének kiállása után bocsátható feltételes szabadságra.

VI.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés fele részének végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a 2 (kettő) év szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

I. r. és II. r. vádlottakkal szemben egyaránt 1.800.000.- (egymillió-nyolcszázezer) forint, V. r. vádlottal szemben 200.000.-(kettőszázezer) forint, VI. r. vádlottal szemben 400.000.-(négy százezer) forint **vagyoneklobzást** rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II.r., V. r. és VI. r. vádlottakat érintően helyben hagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2013. május 16. napján kelt 11.B.126/2010/127. számú ítéletében I. r., II.r. és V. r. vádlottakat egyaránt a

Btk.282/A. § (1), (3) bekezdés szerinti kábítószerrel visszaélés büntetében és a Btk. 282. § (1), (5) bekezdés a) pontja szerinti kábítószerrel visszaélés vétségében;
III. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1), (3) bekezdés szerinti kábítószerrel visszaélés büntetében;
IV. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntetében;
VI. r. vádlottat a Btk. 282/C. § (2) bekezdés és a Btk.282. § (1), (4) bekezdés I. fordulata szerinti kábítószerrel visszaélés büntetében mondta ki bűnösnek.

I. r., II. r. vádlottakat halmazati büntetésül 5-5 év börtönre és 5-5 év közügyektől eltiltásra, utóbbi vádlottat 200.000,- Ft pénzmellékbüntetésre;
III. r. vádlottat 3 év börtönre, 200.000,- Ft pénzmellékbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra;
IV. r. vádlottat 2 év börtönre,
V. r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év börtönre, 200.000,- Ft pénzmellékbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra;
VI. r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.
I. r., II. r., és V. r. vádlottak szabadságvesztése fele részének végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette,
IV. r. vádlott szabadságvesztésének végrehajtását függesztette fel 4 évi próbaidőre.
Rendelkezett az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekről: a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, azok elkobzásáról, megsemmisítéséről és kiadásáról; kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott tekintetében súlyosításért; a vádlottak a védőikkel enyhítésért, VI. r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.971/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta a tényállás személyi részének kiegészítését V.r. vádlott tekintetében, míg a történeti tényállásnak a készpénz lefoglalásával kapcsolatos, valamint II. r. vádlott kábítószer vásárlására fordított pénzösszegre vonatkozó megállapításainak pontosítását. Egyebekben az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés valamennyi vádlott tekintetében történő súlyosítását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Ítéltábla III.r., és IV. r. vádlottakkal szemben az eljárást elkülönítette.

Perbeszédében az ügyész fellebbezését az írásbeli indítványával egyezően fenntartotta, valamennyi vádlott tekintetében súlyosabb büntetés kiszabását látta indokoltnak.

I. r. vádlott védője felhívta a figyelmet védence személyi körülményeinek megváltozására: házasságot kötött X.P.-nal, gyermekük született, jelenleg második

gyermeküket várják. Felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlott betegsége változatlanul fennáll. A történeti tényállással kapcsolatosan annyiban kifogásolta az elsőfokú bíróság által megállapítottakat, hogy nem a legkedvezőbb hatóanyag tartalmat számolta el a vádlottal szemben, noha a gyakorlat ennek rögzítését tartja indokoltnak. Indítványozta figyelembe venni a vádlott javára felmerült nagy számú enyhítő körülményt, ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés enyhítését indítványozta.

I. r. vádlott védője útján eljuttatott beadványában a korábbi életvitelének felszámolására, személyi körülményeinek gyökeres megváltozására hívta fel a figyelmet. Jelenleg külföldön, Angliában dolgozik, mint web-designer. Munkájával kapcsolatosan számítógép kezelő és programozó tanfolyamot végzett. Felesége tulajdonképpen már a harmadik gyermekükkel várandós, erre is tekintettel felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

II. r. vádlott védője védence beismerő vallomására mint nyomatékos enyhítő körülményre hivatkozva az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

V. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tévesnek tartotta annyiban, hogy az összemosta az értékesítés és saját fogyasztás céljából tartott kábítószer mennyiségét. Márpedig utóbbira tekintettel a jelentős mennyiség alsó határát nem kétséget kizáróan meghaladó a forgalmazási típusú cselekménnyel érintett kábítószer, erre figyelemmel enyhébb minősítés alkalmazását és felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

VI. r. vádlott védője perbeszédében védence megváltozott életkörülményeire hivatkozott. Munkáltatói igazolást csatolt annak alátámasztására, hogy védence egy természetgyógyászattal foglalkozó cégnél folytat kereső tevékenységet. A történeti tényállás 3/a. pontjában írtakat nem vitatva felhívta a figyelmet arra, hogy II. r. vádlottól lefoglalt kapszulák tekintetében kétséget kizáró bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy azok a VI. r. vádlottól származtak. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetést védence kábítószer-függőségére tekintettel aránytalannak tartva a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte.

II.r., V.r. és VI. r. vádlottak nyilatkoztak személyi körülményeikre, egyebeken csatlakozva védőikhez a velük szemben kiszabott büntetés enyhítését kérték.

III.r., és IV. r. vádlottakra vonatkozó eljárás elkülönítése folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 348. § (1), és 349. § (1) bekezdése alapján csak I. r., II.r., V.r. és VI. r. vádlottak tekintetében bírálta felül.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve meghallgatta mindazokat a tanúkat és szakértőket, tárgyalás anyagává tett minden olyan okiratot,

melyek a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bírtak. A történeti tényállást túlnyomó részt megalapozottan állapította meg, azt csupán a vádlottak időközben megváltozott személyi körülményeire vonatkozóan, valamint a történeti tényállásban a kábítószer hatóanyag tartalma, az arra fordított, és az abból származó pénzösszeg tekintetében szorult pontosításra. A Be. 351. § (2) bekezdés b) és d) pontja szerinti, a tényállás hiányosságából, valamint a megállapított tényekből további tényre helytelen következtetést tartalmazó megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja, az iratok alapján a következők szerint orvosolta.

A vádlottak személyi körülményeivel kapcsolatosan:

- I. r. vádlott házastársi kapcsolatban él X.P.-nal; egy közös kiskorú gyermekük van, a 2013. december 12. napján született Z. Nevelt gyermekével együtt e vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, felesége terhes. A vádlott Angliában web-designer munkakörben dolgozik.
- II. r. vádlott az ingatlan hasznosítással foglalkozó D. Kft.-nél dolgozik, havi átlagjövedelme 170.000,- Ft. Élettársa terhes, gyermekük születésének várható időpontja 2014. szeptember 29.
- V. r. vádlott zöldség-gyümölcs kereskedő egyéni vállalkozó, havi 200.000,- Ft havi jövedelemmel. Élettársi kapcsolata megszűnt, továbbra is neveli két és fél éves gyermekét.

A történeti tényállással kapcsolatosan:

- Az 1/a. pontban I. r. és II. r. vádlottak által Hollandiából behozott 20.000 darab ecstasy tabletta pontos hatóanyag-tartalma nem állapítható meg, mert a vádlottak tartózkodási helyén lefoglalt ugyanilyen tabletták származhattak a Hollandiából korábban behozott kábítószerekből is, azaz a lefoglalt tabletták hatóanyag tartalmát a le nem foglaltak becslésével nem lehet növelni. A 20.000 darab tablettáért a vádlottak összesen 3.600.000 forintot fizetettek. Az e pontban III.rendű vádlott neve II. r. vádlottól lefoglalt kábítószer összhatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát így mintegy 27-szeresen haladta meg.
- Az 1/d. és 1/e. pontban írtakat kiegészíti azzal, hogy I. r. és II. r. vádlottak által fogyasztás céljából megszerzett kábítószer hatóanyag-tartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát.
- A 2/a. pontban foglalt kábítószer értékesítésével kapcsolatban kiegészíti a tényállást azzal, hogy az ott írt kábítószerek hatóanyag-tartalma csak a II. r. vádlottól lefoglalt kábítószerek hatóanyag-tartalmának becslésével volt megállapítható, mert azokat nem foglalták le. Az e pontban megállapítható összes hatóanyag-tartalom a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el.
- A 2/c. pontban mellőzi annak megállapítását, hogy V. r. vádlott kereskedett volna mCPP tartalmú kábítószerrel. Az e vádlott által értékesített és le nem

foglalt 760 darab ecstasy és 30 g speed mintegy 1 g amfetamint tartalmazott. A vádlott által értékesített, valamint e célból tartott kábítószer összhatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak mintegy 0,6-szorosa volt. V. r. vádlott legalább 200 forintos darabonkénti áron számolva a tabletták értékesítéséből mintegy 200.000 forinthez jutott hozzá.

- A 3/a. pontban lefoglalásra nem került 2000 kapszula becsült 2C-B hatóanyagtartalma: a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, annak mintegy 0,2-szerese.
- A 3/b. pontot kiegészíti azzal, hogy a VI. r. vádlott az általa értékesített kábítószerért mintegy 400.000,- forinthez jutott hozzá.

Ahogyan arra a másodfokú bíróság az előbbieken már utalt, a történeti tényállást a Budapest Környéki Törvényszék túlnyomó részt megalapozottan állapította meg. A házkutatások során lefoglalt kábítószer mennyiségét, azok hatóanyagtartalmát nem lehetett vitatni, mivel az ezzel kapcsolatos megállapításokat objektív bizonyítékok: házkutatásról készült jegyzőkönyvek, mérésen alapuló vegyész- valamint orvos-szakértői vélemények támasztották alá. A tényállás 1/a. pontjában a Budapest Környéki Törvényszék az előbbi bizonyítékoknak megfelelően ezt rögzítette is, viszont nem összesítette a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalmát. Márpedig a vegyész- és orvos-szakértő véleménye szerint a II.r. vádlottól kábítószer amfetamin, MDMA és delta-9-THC, valamint 2C-B és mCPP összhatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát mintegy 27-szeresen haladta meg (nyomozati iratok 953 és 969-971. oldal; bírósági iratok 61. szám). Ennek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 8. oldal 6-7. bekezdésében írt egyébként helyes értékeket e szerint összegezte.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a meg nem lévő kábítószer mennyisége tekintetében állást foglalt, s az is helytálló, hogy e kábítószerek hatóanyag tartalmát becsléssel állapította meg. A becslésnél helyesen támaszkodott a BSZKI adataira, mely évről évre megbecsüli a lefoglalt kábítószer fajtankénti minimális hatóanyag tartalmát (elsőfokú ítélet 16. oldal utolsó előbbi bekezdés).

E becslés az irányadó a tényállás 2/c. pontjára is, melyben sem V. r. vádlottól, sem a tőle vásárló Q.-tól lefoglalt kábítószerből nem volt kimutatható az mCPP hatóanyag (nyomozati iratok 887-891; 865-871. oldal). Az erre történő utalást ezért a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú ítélet 11. oldal 1. bekezdéséből. A maradék, amfetamin hatóanyag tartalommal kapcsolatosan pedig az előbbi módszer szerint a le nem foglalt 760 darab ecstasy hatóanyagát 0,76 g-nak, a 30 g speed-ét 0,15 g-nak, összes hatóanyagát - kerekítéssel - 1 g amfetaminban határozta meg a másodfokú bíróság. Az e vádlott által értékesített és e célból tartott kábítószer hatóanyag tartalma így nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy 0,6-szorosa volt.

E becslést akkor is az előbbiek szerint kell elvégezni, ha az eljárás során a vádlottaktól már foglaltak le kábítószeret. Ez esetben ugyanis egyáltalán nem vélelmezhető, hogy a meg nem lévő kábítószer hatóanyagtartalma megegyező lenne a lefoglaltéval. Általánosságban, de jelen esetben sem zárta ki semmi, hogy a meg nem lévő kábítószer hatóanyagtartalma eltér a lefoglaltétól. A büntető eljárás egyik alapelve, az in dubio pro reo elve szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem róható a vádlott terhére. Ilyen esetben is ezért a meg nem lévő kábítószer hatóanyag tartalmának megállapításánál változatlanul a BSZKI táblázata, nem pedig a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalma az irányadó. Ennek az elvnek a figyelembe vételével módosította az elsőfokú bíróság által megállapítottakhoz képest a másodfokú bíróság a le nem foglalt kábítószer hatóanyag tartalmát a történeti tényállás 2/a. és 3/a. pontjában.

Az előbbi pontosításokon túlmenően helyesen hivatkozott a védelem arra, hogy bizonyos tabletták származási helye nem volt kétséget kizáróan tisztázható, így az 1/a. pontban lefoglalt ecstasy tabletták származhattak I. r. és II. r. vádlottak által korábban Hollandiából behozott 20.000 darab tablettából is. Hasonló megállapítás tehető a 3/a. pontban VI. r. vádlott által III. r. vádlottnak értékesített kábítószer tekintetében. Utóbbi vádlott értékesített kábítószeres kapszulát II. r. vádlottnak (elsőfokú ítélet 9. oldal 2/a pont 1. bekezdés), ám VI. r. vádlott tekintetében nem volt kétséget kizáróan bizonyítható, hogy a II. r. vádlottnál az 1/a pontban talált kábítószer (8. oldal, e vádpont utolsó bekezdése) tőle származott volna. Így az e vádlott által értékesített kábítószer hatóanyag tartalma is becsléssel volt megállapítható azzal, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem módosult, a VI. r. vádlott által értékesített kábítószer hatóanyag-tartalma továbbra sem érte el a jelentős mennyiség alsó határát.

A vádlottak által megvásárolt, eladott kábítószer értékének megállapítására a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak saját előadása adott alapot. Ennek megfelelően az I. r. és II. r. vádlottak által Hollandiában vásárolt 20.000 tableta darabonként 180 forintnak megfelelő 60 euro-centbe, összesen 3.600.000 forintba került; VI. r. vádlott 2.000 tablettát, V. r. vádlott pedig 1.000-et értékesített, ami 200 forint/darab áron számolva 400.000 forint, illetve 200.000 forint bevételt eredményezett a részükre. A kábítószerre fordított pénznek, az annak eladásából származó bevételnek az alkalmazandó intézkedés szempontjából van jelentősége.

A Budapest Környéki Törvényszék helytállóan következtetett a jelen eljárásban elbírált és fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére. A tényállás előbbi változása ellenére I. r., II. r. és VI. r. vádlottak cselekményét az anyagi jogszabálynak megfelelően minősítette. A másodfokú bíróság által módosított tényállás alapján is kétséget kizáró bizonyossággal volt megállapítható, hogy I. r., II. r. vádlottak a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó, míg VI. r. vádlott a csekély mennyiség felső határát meghaladó, de a jelentős alsó határát el nem érő kábítószerrel kerekedett. Ugyanakkor az I. r., II. r. és V. r. vádlott által fogyasztott és e célból megszerzett kábítószer hatóanyag tartalma nem érte el a csekély

mennyiség felső határát, míg a kábítószer-függő VI. r. vádlott e célból tartott kábítószer hatóanyag tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

A történeti tényállás változása V. r. vádlott forgalmazási típusú cselekményének minősítését érintette. E vádlott esetében kétséget kizáró bizonyossággal az volt megállapítható, hogy a jelentős mennyiség alsó határát meg nem haladó, annak mintegy 60 %-át kitevő hatóanyag tartalomra követte el a bűncselekményt. Cselekménye ezért az elkövetéskor a Btk. 282/A. § (1) bekezdése szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének minősül.

Valamennyi vádlott tekintetében a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a bűncselekmény elkövetése, avagy annak elbírálása idején hatályos büntető törvény rendelkezéseit indokolt-e alkalmazni. E körben megállapította, hogy I. r., II. r. és VI. r. vádlottak esetében a bűncselekmény elkövetésekor hatályba volt büntető törvény rendelkezései a kedvezőbben, mert I.r. és II.r. vádlottak esetében olyan büntetési nem kiszabása történt - a fele rész végrehajtásának próbaidőre felfüggesztése -, melyet az új Btk. nem tesz lehetővé.

A büntetés kiszabásánál az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel az irányadó bűnösségi körülményeket. Valamennyi vádlott esetében kiemelendő beismerő vallomásuk. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott, ez az enyhítő körülmény I. r., II. r. és V. r. vádlottak esetében megbánással párosult, ezért fokozottabban volt a javukra értékelhető. A cselekményük enyhébb minősülése folytán pedig az időmúlásnak van komolyabb jelentősége V. r. és VI. r. vádlottak tekintetében. A vádlottak közül nem volt indokolt a kiszabott büntetés lényeges súlyosítása, de enyhítése sem I. r. és II. r. vádlottak esetében.

Helytállónak tartotta a másodfokú bíróság VI. r. vádlott védőjének érvelését, hogy az előbbi vádlottakhoz képest a vele szemben kiszabott szabadságvesztés mértéke - függőségére is figyelemmel - aránytalan. Ezért vele szemben is az előbbi vádlottakéhoz hasonló, a Btk. 90. § szerinti fele részben felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását tartotta indokoltnak az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tartam érintetlenül hagyásával. Az előbbi törvényhely (3) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtandó részéből e vádlott sem bocsátható feltételes szabadságra.

V. r. vádlott esetében viszont nem volt mellőzhető az új Btk. rendelkezéseinek alkalmazása. Fogyasztási típusú cselekménye a 2012. évi C. törvény 178. § (6) bekezdése szerint eleve nem értékelhető a súlyosabban minősülő kábítószer-kereskedelem mellett [új Btk. 176. § (1) bekezdés], ami vele szemben a halmazat alkalmazhatóságát eleve kizárja. Emellett a Kúria 4/2014. (X. 14.) BK véleménye is az új jogszabály enyhébb voltára utal. E szerint *„határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába*

tartozik. A megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosított törvény alkalmazására".

V. r. vádlott cselekményei ezért egységesen a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetnének értékelendők. Cselekménye enyhébb minősülésére és a javára felmerülő további enyhítő körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak középarányos büntetés kiszabását [Btk. 80. § (2) bekezdés] vele szemben. A kiszabott szabadságvesztést a büntetési tételkeret minimumának megfelelő 2 évre enyhítette, és a büntetés végrehajtását a Btk. 85. § (1), (2) bekezdése alapján 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása elrendelése esetén a Btk. 92. § (1)- (2) bekezdése alapján rendelte beszámítani az előzetes fogvatartásban töltött időt. Utóbbi esetben a vádlott a büntetés kétharmad részének kiállása után bocsátható feltételes szabadságra a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata változatlanul börtön, melynek irányadó jogszabályhelye a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont. A Btk. 50. § (2) bekezdésében írt törvényes előfeltétel megegyezik az elkövetéskor hatályos Btk. 64. § (1) bekezdés a) pontjával, így az elsőfokú ítélet pénzmellékbüntetést alkalmazó rendelkezése törvényes azzal, hogy azt ma már a törvény pénzbüntetésnek nevezi. Ahogyan arra az 1/2008. Büntető jogegységi határozat rámutat az 1978. évi IV. törvény (rég. Btk.) 77/B. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyonra vagyonek Kobzást kell elrendelni, mely nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre, hanem a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra el kell rendelni, az nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal. A másodfokú bíróság a tényállás kiegészítése körében rögzítette a vádlottaknak a kábítószer beszerzésével, illetve értékesítésével kapcsolatos pénzügyi tevékenységét. Az ott írtaknak megfelelően I. r., és II. r. vádlottal szemben a beszerzett kábítószer vételárát megfelelően egyaránt 1.800.000,- Ft, míg VI. r. vádlottal szemben az általa értékesített kábítószer ellenértékével egyezően 400.000,- Ft vagyonek Kobzást rendelt el a Btk. 77/B. § (1) bekezdés d), illetve a) pontja alapján. V. r. vádlottal szemben az általa értékesített kábítószer ellenértékének megfelelő 200.000 forint elkobzása a 2012. évi C. törvény 74. § (1) bekezdés a) pontján alapult.

A Budapest Környéki Törvényszék ítéletének előbbi rendelkezéseit a Fővárosi Ítéltábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján I. r., II. r., V. r. és VI. r. vádlottakkal szemben megváltoztatta, míg az ítéletet az egyéb, törvényes részében e vádlottak tekintetében a Btk. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2014. évi június hó 25. napján

dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó

dr. Sebe Mária s.k.
a tanács tagja

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.126/2010/127. számú ítélete I. r., II. r., V. r. és VI. r. vádlottak tekintetében jogerős és I. r., II. r. és VI. r. vádlottak részbeni szabadságvesztésének felfüggesztése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2014. év június 25. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelűl:
tiszttviselő*

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf. 218/2014/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a **2014. szeptember hó 4.** napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. május hó 16. napján kihirdetett 11.B.126/2010/127. számú ítéletét **III.r. és IV.r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.**

III.r. és IV.r. vádlottak cselekményeit a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző kábítószer-kereskedelem büntettének **minősíti.**

III.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti, a szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy abba végrehajtás elrendelése esetén rendeli beszámítani az általa előzetes fogvatartásban töltött időt. A közügyektől eltiltás és a pénzmellékbüntetés mellékbüntetések mellőzi.

III.r. vádlottat 50 (ötven) napi tétel, 4.000,- (négyezer) forint napi összegű, összesen 200.000,- (kettőszázezer) forint pénzbüntetésre is ítéli.

A pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 4.000,- (négyezer) forintonként kell egy napi fogházbüntetésre, avagy a végrehajtás elrendelése esetén a szabadságvesztésnek megfelelő fokozatú börtönbüntetésre átváltoztatni.

III.r. vádlott párfogói felügyeletét is elrendeli.

IV.r. vádlottra kiszabott szabadságvesztés büntetés próbaidejét 3 (három) évre enyhíti.

III.r. és IV.r. vádlottak a szabadságvesztés végrehajtása esetén kétharmad rész letöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra.

III.r. vádlottal szemben 492.000,- (négy százkilencvenkettőezer) Ft, IV.r. vádlottal szemben 292.000,- (kettő százkilencvenkettőezer) Ft **vagyonelkobzást** rendel el.

A Szolnoki Törvényszék Bírósági Letéti Csoportjánál bevételezett és a bűnügyi költség biztosítására visszatartott 395.000,- (három százkilencvenöt ezer) forintot III.r. vádlott vagyonelkobzása és pénzbüntetése biztosítására is visszatartja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét III.r. és IV.r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Budapest Környéki Törvényszék az I.r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő eljárásban 2013. május hó 16. napján kihirdetett 11.B.126/2010/127. számú ítéletével hat terhelt büntetőjogi felelősségéről határozott, s perorvoslatok folytán valamennyiükkel szemben másodfokú eljárásra került sor.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság nyilvános ülésen III.r. és IV.r. vádlottakkal szemben az eljárást elkülönítette, míg 2014. június hó 25. napján kihirdetett 3.Bf. 416/2013/24. számú ítéletével az I.r., II.r., V.r. és VI.r. vádlottakat érintő fellebbezéseket elbírálta.

A Budapest Környéki Törvényszék 2013. május hó 16. napján kihirdetett 11.B.126/2010/127. számú ítéletével III.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 282/A § (1) bek., (3) bek.) miatt három év börtönre, 200.000 forint pénzmellékbüntetésre és három év közügyektől eltiltásra, IV.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntettéért (1978. évi IV. törvény 282/A § (1) bekezdése) két év, végrehajtásában négy évi próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdésekről, így vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében súlyosításért, III.r. vádlott enyhítésért, védője téves minősítés miatt, enyhítésért és a lefoglalt pénz kiadása érdekében, míg IV.r. vádlott védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.971/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint a törvényszék az eljárási szabályok megtartásával lefolytatott eljárásban részben megalapozatlan tényállást állapított meg, amely a III.r. vádlott előélete tekintetében hiányos, valamint az indokolás helyett a tényállásba tartozó körülmény, hogy a III.r. vádlott tartózkodási helyéről pénzt foglaltak le.

A fentiekkel kiegészítendő, illetve pontosítandó tényállás a másodfokú eljárásban irányadó. A bizonyítékokat értékelő tevékenységéről az elsőfokú bíróság kellő részletességgel számot adott, indokolási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette. Okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményüket is helytállóan értékelte forgalmazói magatartásként, amely azonban kereskedéssel valósult meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az elkövetéskor hatályos törvényt, de a büntetés kiszabásakor túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. Indítványozta a tényállás történeti részének kiegészítését, valamint mindkét vádlott büntetésének súlyosítását.

A nyilvános ülésen eljáró ügyész perbeszédében az írásbeli indítványban foglaltakat kiegészítéssel tartotta fenn, mindkét vádlott tekintetében súlyosabb büntetés kiszabását látta indokoltnak.

A tényállás a személyi rész és a történeti rész vonatkozásában kiegészítésre és pontosításra szorul. A III.r. vádlottnál csak korábbi elítélésének pontos adatai alapján vizsgálható a természetes egység fennállása, amely azonban az ítéletek összevetése alapján nem állapítható meg. A történeti tényállást továbbá azzal is szükséges kiegészíteni, hogy a vádlottak az általuk értékesített kábítószerekből minimálisan mennyi bevételhez jutottak, mivel erre nézve az elkobzás nem mellőzhető.

A hatóanyag-tartalomra vonatkozó számítást nem kifogásolta és helytállónak ítélte az elkövetéskori Btk. alkalmazását. Egyebekben fenntartotta az indítványban foglaltakat.

III.r. vádlott védője a tényállás kiegészítését - a szakértő tárgyalási nyilatkozata alapján - annyiban tartotta indokoltnak, hogy a III.r. vádlott cselekménye elkövetésekor enyhe fokban korlátozva volt abban, hogy felismerje cselekménye társadalomra veszélyes következményeit és ennek megfelelő magatartást tanúsítson. Álláspontja szerint a szerek hatóanyaga kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg. Vizsgálat alá nem vonható kábítószerként a legalacsonyabb mennyiségekkel kell számolni, de nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vallomások alapján rossz minőségű volt a kábítószer.

A III.r. vádlottnál az új Btk. alkalmazását tartotta kedvezőbbnek, azzal, hogy a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdéseként minősülő cselekmény miatt a 17. § (2) bekezdés alapján korlátlanul enyhíthető a büntetés.

A büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként hivatkozott a jelentős időmúlásra, a vádlott megbánással párosuló, feltáró jellegű beismerő vallomásra, rendezett családi körülményeire (állandó munkahellyel rendelkezik, kisgyermek van) az elkövetéskor büntetlen előéletűnek számított, cukor- és pánikbetegségben

szenved, amelyek miatt folyamatos orvosi kezelésre szorul. Ezek miatt nála még végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása sem szükséges.

A védő elsődlegesen ítélt dolog miatt az eljárás megszüntetését, másodlagosan felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását kérte, valamint a bűnügyi költséghez képest indokolatlan nagyságú, visszatartott pénzösszeg kiadását indítványozta.

IV.r. védője perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. A törvényszék által megállapított tényállással egyetértett, azonban az alkalmazott büntetést eltúlzottnak találta. A IV.r. vádlott büntetlen előéletű, más eljárás nincs ellene folyamatban. A cselekmény elkövetését beismerte, jelentős időmúlás állapítható meg. Ezekre a körülményekre tekintettel a büntetés enyhítése indokolt, szabadságvesztés tartamának enyhítő szakasz alkalmazásával történő kiszabását és a felfüggesztés próbaidejének csökkentését kérte.

III.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot. Hangsúlyozta, hogy a bűncselekmény elkövetése óta megváltozott és gyermekénél helyrehozhatatlan törést okozna, illetve családi kapcsolatait tönkretenné, ha ismét börtönbe kerülne.

A bejelentett fellebbezések közül a védelmi perorvoslatok részben alaposak.

Az ellentétes irányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla az eljárás elkülönítése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást - a Be. 348. § (1) bekezdése és 349. § (1) bekezdése alapján - III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében bírálta felül.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását.

Az eljárás elkülönítésére okot adó körülmények tekintetében a tanács elnökének tájékoztatása alapján megállapítható, hogy 2012. május hó 7. napján tartott tárgyaláson a bizonyítási eljárás során III.r. vádlott védője végig jelen volt, illetve az ítélet kihirdetésekor távollévő IV.r. vádlottnál az ügydöntő határozat a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatással került szabályszerűen kézbesítésre.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve a bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta. Az eljárás részvevőivel szemben a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, s az arra adott válaszok is rögzítésre kerültek. Mindazokat a tanúkat kihallgatta és szakértőket meghallgatta, akik a tényállás megállapítása szempontjából jelentős körülményekről tudomással bírtak és minden releváns okiratot tárgyalás anyagává tett.

A történeti tényállást túlnyomó részt megalapozottan állapította meg, azt csupán III.r. vádlott időközben megváltozott személyi körülményeire vonatkozóan, valamint hasonló cselekmények miatti büntetéseinek részleteivel, míg a történeti tényállás a kábítószer hatóanyag-tartalma, az arra fordított és az abból származó pénzösszeg tekintetében szorult pontosításra.

A Be. 351. § (2) bekezdés b) és d) pontjai szerinti, a tényállás hiányosságából, valamint a megállapított tényekből további tényre helytelen következtetést tartalmazó megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja, az iratok alapján a következők szerint orvosolta.

III.r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatosan:

- A vádlott jelenleg H. Kft-nél rendezvényszervezőként havi 150.000 forintot keres. Házasságot kötött X.P.-nal, aki HR-igazgatóként 150.000 forint keresetre tesz szert havonta. Egy kiskorú gyermekükön kívül továbbra is gondoskodik agysérült nagybátyja eltartásáról. Ingatlanát sörözőként már nem hasznosítja, banki hitele 250 ezer forintra csökkent.

III.r. vádlottnak az elsőfokú ítéletben feltüntetett elítéléseit az alábbiakkal egészíti ki:

- az 1./ alatt elbírált eljárásban a 2005. december 13. napján elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette (Btk. 282.§ (1) bek.) miatt ítélték el, míg a Btk. 282/A § szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének vádjá alól felmentésére került sor;
- a 2./ alatt terhére rótt ügyben bűnösségét a 2005. novemberében elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének előkészülete miatt (Btk. 282/A § (4) bek. b/ pontja) állapították meg.

A történeti tényállással kapcsolatosan:

- III.r. vádlott esetében a tényállás 2/a) és 2/b) pontjában terhére rótt kábítószeres becsléssel megállapított együttes hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, annak 80 %-a;
- III.r. vádlott a **2/a)** pontban írt 200 darab kapszula 100 forintos darabonkénti értékesítésével 200.000 forint, míg a **2/b)** pont szerinti 1000 darab ecstasy tabletta 280 forint /darab illetve 10 gramm speed 1200 forint/gramm áron eladásával 292.000 forint, együttesen: 492.000 forint bevételre tett szert.
- IV.r. vádlottnak a **2/b)** pont szerinti 1000 darab ecstasy tabletta 280 forint/darab illetve 10 gramm speed 1200 forint/gramm áron történt értékesítésével 292.000 forinthez jutott.
- Az ítéletben rögzíti, miszerint a III.r. vádlottól házkutatás során lefoglalt 395.000 forint forinttal kapcsolatban nem merült fel rá adat, hogy az kábítószerrel összefüggésben került a vádlott birtokába.

Nem tévedett a Budapest Környéki Törvényszék amikor állást foglalt a meg nem lévő kábítószer mennyisége tekintetében, amelyek hatóanyag-tartalmát helytállóan állapította meg becsléssel. A becslésnél helyesen támaszkodott a BSZKI által éves bontásban közzétett, a feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulását tükröző adatokra.

E becslés az irányadó a tényállás 2/a-b) pontjaira is.

Lefoglalás hiányában nem volt lehetőség a házilagos gyártású kábítószer hatóanyag-tartalmának mérésel történő megállapítására, a becsléssel történő

meghatározásnál pedig nem volt figyelembe vehető a Z.-től lefoglalt hasonló formátumú kábítószer mért hatóanyag-tartalma, - márcsak azért sem, mert a III.r. vádlottnál nem képezi vád tárgyát a 3/a tényállási pontban írt tényállás. Az ebből adódó bizonytalanságot - a Be. 4.§ (2) bekezdésében írt alapelvet szem előtt tartva, - a terhelt terhére értékelni nem lehet és a becslést vele szemben a legkedvezőbb adatokkal kellett elvégezni.

Emiatt az elsőfokú bíróság által megállapított hatóanyag-tartalom korrekcióra szorult: a 2/a) pontban írt kapszulák esetében a jelentős mennyiség 20 %-ára, míg a 2/b) pontban felsorolt kábítószereknél annak 60 %-ára tehető, - így együttesen sem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak csak hozzávetőlegesen 80 %-a.

IV.r. vádlottnál a törvényszék a hatóanyag-tartalmat becsléssel helyesen állapította meg.

A kábítószerre fordított pénzösszeg meghatározása a vádlottak saját előadásán alapul, s az értékesítésből származó bevétel az alkalmazandó intézkedés szempontjából bír jelentőséggel.

III.r. vádlott elmeállapotával kapcsolatban a védő által hivatkozottakkal szemben dr. Béla Árpád és dr. Fülöp Zoltán szakértők tárgyaláson tett nyilatkozata *(50./sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 47. oldala)* nem eredményezte szakvéleményük megváltoztatását, emiatt az elsőfokú bíróság e vádlott elmeállapotával kapcsolatban a szakvéleménnyel egybehangzó megállapításai teljes mértékben iratszerűek.

A fenti kiegészítéssel a tényállás hiánytalan, mindkét vádlottat érintően minden tekintetben megalapozottá vált, amely alkalmas rá, hogy a felülbírálat során a másodfokú bíróság határozatát arra alapozza, így a Be. 352.§ (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó.

Az elsőfokú eljárásban a törvényszék a bizonyítékok kellően alapos, a logika szabályainak megfelelő mérlegelésével, az indokolási kötelezettségét maradéktalan teljesítésével megállapított - a fenti kiegészítéssel megalapozott - történeti tényállás a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság számára is irányadó volt.

A Budapest Környéki Törvényszék helytállóan következtetett az eljárás mostani szakában fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére.

III.r. vádlottnál a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a terhelt jelen eljárásban elbírálandó cselekvősege és jogerősen elbírált cselekményei természetes egységbe tartozó rész-cselekményeknek tekintendők-e.

Az ítélet tábla - az 1/2007. számú jogegységi határozattal hatályban tartott 5/1998. számú jogegységi döntésre alapított - álláspontja szerint a természetes egység megállapításának két együttes feltétele van: az első, hogy a cselekmények

folyamatosságának megállapítására kerüljön sor, a másik, hogy lehetséges legyen az egy eljárásbani elbírálhatóságuk.

Ebből adódóan azonos tényállásba ütköző és egy eljárásban elbírálható részcselekmények megvalósítása sem eredményez feltétlenül természetes egységet.

Mivel III.r. vádlott 1./ alatti elítélésére fogyasztói típusú magatartás elkövetése miatt került sor, ez még folyamatos megvalósulás esetén sem képezhetne természetes egységet a terjesztői típusú magatartással.

A 2./ alatti bűncselekmény - a mostanihoz hasonlóan - terjesztői típusú magatartás volt, amelyet 2005. novemberében valósított meg, - míg a jelen ügyben vád tárgyát képező cselekmény elkövetése 2008. decembere és 2009. márciusa közé tehető.

Mivel a korábbi ügy jogerős befejezésére csak 2012. október 11. napján került sor, - az egy eljárásbani elbírálás elvi lehetősége megállapítható ugyan, de a mintegy három év megszakításra tekintettel az azonos típusú elkövetési magatartás sem tekinthető folyamatosan megvalósultnak.

Az ítélet tábla álláspontja szerint abban az esetben, ha a különböző eljárásokban elbírált cselekmények elkövetési időpontja között hosszabb idő telik el és az egységes akaratelhatározás sem állapítható meg, úgy a cselekmények nem vonhatók a természetes egység körébe, s az azonos elkövetési magatartások halmazatot képeznek.

III.r. vádlott cselekményét a törvényszék az anyagi jogszabálynak megfelelően értékelte kereskedésként, a minősítésnél azonban a másodfokú bíróság által a hatóanyag-tartalom tekintetében módosított tényállás alapján kétséget kizáró bizonyossággal az volt megállapítható, hogy a terjesztői típusú cselekmény a jelentős mennyiség alsó határát meg nem haladó, annak mintegy 80 %-át kitevő kábítószerre valósult meg.

Az elsőfokú bíróság az általa helyesen megállapított tényállás tükrében IV.r. vádlottnak a csekély mennyiség felső határát meghaladó, de a jelentős alsó határát el nem érő kábítószerre elkövetett cselekményét helyesen értékelte terjesztői típusú magatartásként, - tévedett azonban, amikor forgalomba hozatalt rótt a terhére.

A 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontja értelmében a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adásvételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. IV.r. vádlott ismétlődően folytatott adásvételek révén haszon realizálására törekedett, s ebből adódóan a kábítószerekkel kereskedett.

Mindkét vádlottnál vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy a bűncselekmény elkövetése vagy elbírálása idején (az elsőfokú ítélet meghozatala után) hatályba lépett büntető törvény rendelkezéseit indokolt-e alkalmazni.

E körben megállapította, hogy III.r. és IV.r. vádlottnál egyaránt - a felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása esetén is vizsgálandó feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés miatt - a bűncselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvény rendelkezései a kedvezőbbek.

Ezért III.r. és IV.r. vádlottak cselekményét egyezően a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette.

A büntetés kiszabásánál az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel az irányadó bűnösségi körülményeket. Mindkét vádlottnál helyesen vette figyelembe enyhítőként beismerő vallomásukat, amely III.r. vádlott esetében megbánással is párosult, ezért nagyobb nyomatékkaal értékelhető. E vádlott cselekménye enyhébben minősül, emiatt nála az eljárás elhúzódása is komolyabb jelentőséggel értékelendő.

A vádlottakkal szemben alkalmazott büntetések eltúlzottan enyhének nem tekinthetők, így súlyosításuk szóba sem jöhet. Ugyanakkor az enyhítésére irányuló fellebbezések méltányolhatóak voltak.

III.r. vádlottnál az enyhítő körülmények nagyobb nyomatéka miatt, figyelemmel arra is, hogy élete rendeződött, kiskorú gyermekén kívül nagykorú hozzátartozójáról is gondoskodik, továbbá önhibáján kívül áll hosszabb ideje a büntető eljárás hatálya alatt - a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak középarányos büntetés kiszabását (2012. évi C. törvény 80. § (2) bekezdés).

A kiszabott szabadságvesztést a büntetési tételkeret minimumának megfelelő két évre enyhítette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata változatlanul börtön, a 2012. évi C. törvény 37. § (2) bekezdés a/ pontja alapján.

A büntetés célját személyi körülményeire figyelemmel a szabadságvesztés tényleges foganatbavétele nélkül is elérhetőnek ítélte, ezért III.r. vádlott börtönbüntetésének végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése szerint, a (2) bekezdés maximumában meghatározott öt évi próbaidőre felfüggesztette, egyben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzte.

A próbaidő eredményes elteltéhez indokoltnak találta a terhelt rendszeres figyelemmel kísérését, ezért 2012. évi C. törvény 69. § (1) bekezdés e/ pontja alapján pártfogó felügyeletét is elrendelte.

A haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítelt, megfelelő jövedelemmel és vagyonnal rendelkező III.r. vádlottat - a pénzmellékbüntetés helyett - a 2012. évi C. törvény 50. § (2) bekezdése alapján ötven napi tétel, a vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten négyezer forint napi összegben meghatározott pénzbüntetésre is ítélte.

Meg nem fizetése esetére a 2012. évi C. törvény 51. § (1) és (2) bekezdései szerint rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

IV.r. vádlottnál az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mértékét az elkövetett cselekménnyel arányban állónak ítélte és egyetértett a törvényszékkal a büntetés végrehajtásának felfüggesztésével kapcsolatban is. A belső arányosság szem előtt tartásával, illetve a rendkívüli időmúlásra figyelemmel azonban indokoltnak találta a kiszabott szabadságvesztés próbaidejének három évre mérséklését.

A másodfokú bíróság mindkét vádlottat érintően rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása elrendelése esetére a 2012. évi C. törvény 92. § (1)-(2) bekezdései szerint az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámításáról, illetve arról, hogy a 2012. évi C. törvény 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján büntetésük kétharmad részének kiállása után bocsáthatók feltételes szabadságra.

Az 1/2008. Büntető jogegységi határozat alapján a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyona vagyonekobzást kell elrendelni, amely nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre, hanem a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyona el kell rendelni, az nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

A másodfokú bíróság a tényállás kiegészítése körében rögzítette a vádlottaknak a kábítószer beszerzésével, illetve értékesítésével kapcsolatos pénzügyi tevékenységét. Az ott írtaknak megfelelően III.r. vádlottnál 492.000 forintra, IV.r. vádlottal szemben 292.000 forintra vagyonekobzást rendelt el a 2012. évi C. törvény 74. § (1) bekezdés c) pontja szerint.

Az elsőfokú bíróság a lefoglalt bűnjelekről hiánytalanul, valamint az ügydöntő határozatának kihirdetéséig felmerült bűnügyi költség viseléséről számszaki hiba nélkül, a törvénynek megfelelően döntött.

A III.r. vádlottól lefoglalt - bűncselekménnyel összefüggésbe nem hozható - pénz visszatartására is indokoltan került sor, a Be. 157.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezés azonban nem csupán a bűnügyi költség, hanem a pénzbüntetés biztosítására is szolgál.

A Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét III.r. és IV.r. vádlottakkal szemben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta, míg a határozat egyéb, törvényes rendelkezéseit a Btk. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2014. évi szeptember hó 4. napján

Dr. Nehrer Péter s.k. . Sebe Mária s.k.	Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró
	bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.126/2010/127. számú ítélete III. r. és IV.r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.

218/2014/6. számú ítéletével 2014. szeptember hó 4. napján jogerőre emelkedett és
- a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2014. évi szeptember hó 4. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző